

Lemvig Gymnasiums historie skrevet af Lars Ebbensgaard ved 40-års jubilæet.

I maj 1979 blev jeg udnævnt som rektor for Lemvig Gymnasium. Jeg var midt i min eksamensperiode på Aarhus Katedralskole som studievejleder og lektor i matematik og fysik. Jeg fik tilsendt 400 ansøgninger til lærerstillinger på et endnu ikke startet gymnasium i Vestjyllands smilehul, Thøger Larsens by Lemvig.

Gymnasiet havde hverken sekretær, pedel eller lærere. Gammeldags telefoner og de røde postkasser holdt Danmark sammen. PC'ere og Internet lå langt ude i fremtiden, men den ny sekretær fik en flot elektrisk IBM-skrivemaskine.

Lemvig var en spændende og driftig købstad med stort opland. Handelsfolket boede med deres familier oven på forretningerne og stod bag Lemvig Handelsskole, som havde betjent området flot siden 1891. Ti år før gymnasiet havde man nedlagt Lemvig Tekniske Skole (1871-1969). Nr. Nissum Seminarium var siden 1892 et stort og meget kendt lærerseminarium, der satte sit præg på Lemvig og hele Vestjylland. Seminariet havde en stor HF-afdeling. Ville man have en studentereksamen, måtte man til Struer, Holstebro eller Tarm, ja, vores Nobelpristager, Jens Christian Skou fra Lemvig, måtte i sin tid til Haslev. Vi fejrede hans Nobelpris i 1997, hvor han blev Lemvigs anden æresborger efter skuespilleren Kaj Holm (1984); senere er kommet kunstmaleren Bodil Kaalund (2005) og lederen af Kulturcenter Tuskær, Elin Nilsson (2016).

Lemvig havde eget sygehus med både medicinsk og kirurgisk overlæge samt mange ansatte. Der var posthus med postmester, og der var domhus med dommer og Lemvig Ret. Jydsk Telefon (TDC) havde en meget stor afdeling, og VLTJ kørte på skinner fra Vemb over Lemvig til Thyborøn. Selvstændige maskinfabrikker gav arbejde til mange. De mange og store bønder var præget af andelsbevægelsen, forsamlingshusene og kulturen omkring samlestalden. Morænen var god landbrugsjord, og vi i Lemvig producerede det meste af den mælk, som københavnernes brugte. Fiskerne havde også stor indflydelse. Lemvig Havn var fyldt med de små, blå fiskekuttere, hvis dejlige motorlyd fyldte de mange bakker. Thyborøn Havn var en vigtig havn med verdenskendte smedeværksteder og stor Fiskemelsfabrik. I Harbøre, der var præget af stor sammenhold og hjælpsomhed, lå den landskendte kirkegård med de mange minder om omkomne fiskere samt det lige så kendte Harbøre Missionshus, hvor man stadig diskuterede, om kvinder kunne være præster, og om man kunne vie fraskilte. Der var i området 26 folkekirker, to valgmenighedskirker og en frikirke samt et væld af skoler, forsamlingshuse og missionshuse med et rigt kulturliv, hvor seminariet og Lemvig Museum ragede op sammen med Tukakteatret og senere kulturcentret Tuskær samt

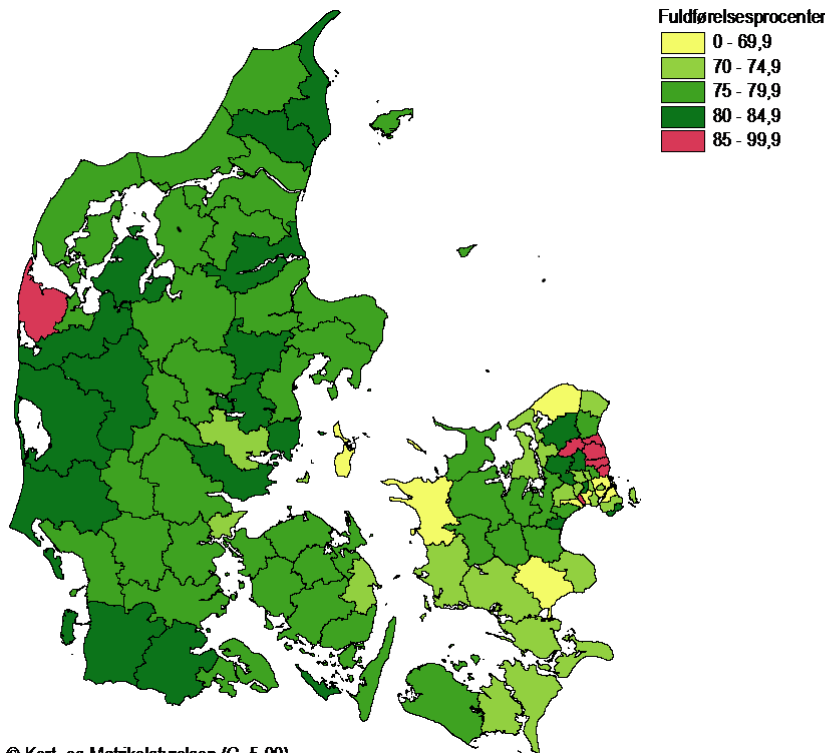
Biohuset. For dette rige kulturliv var vi misundt af mange andre gymnasier, og uden det var Lemvig Gymnasium ikke blevet det, skolen er i dag.

Jo, dette smukke område mellem Vesterhavet, Limfjorden og Klosterheden samt Nissum Fjord var meget varieret. Vi kunne virkelig synge "*ser, hvor det yppigt glider, frem af forgangne tider!*" Egnen var levende geologiundervisning. Og i dette område ville man nu gerne have et gymnasium, således at unge ved Vesterhavet kunne være med til skabe landets fremtid.

Og det var just blevet muligt efter den nye SV-regering (august 1978 til oktober 1979). S ville have store skoler, hvor automekanikere og frisører kunne gå sammen med astronomer, biologer, sprog- og samfundsfolk. Men V ville have det nære samfund, så at også unge fra landet og ved kysten kunne være med til at præge det intellektuelle miljø. Kompromiser blev forhandlet og vejledende byggeplaner for 3-4 spors gymnasier blev udarbejdet, hvorefter små gymnasier med amterne som ejere skød op rundt om i landet som kirker i Valdemarstiden. I Ringkjøbing Amt startede tre nye gymnasier, to i Ringkøbing og et i Lemvig, hvor vi startede august 1979 i lejede lokaler på Christinelystskolen.

Fra vækkelsernes tid, den grundtvigske og den missionske, fra andelsbevægelsens start og fra egnens stærke modstand mod diktaturstyret under Estrupregeringen var egnen præget af selvstændighed og foretagsomhed, som ikke blev mindre af naboskabet til Vesterhavet.

Fra gammel tid var man ikke imponeret over forbindelsen til hovedstaden. Der var en stolthed over, at I.C. Christensen havde indført parlamentarismen i Danmark og styret hele landet fra Vestjylland uden om København. Arven fra alt dette mærkede vi tydeligt hos vore elever. De var i høj grad skolens drivkraft og med til at opbygge de mange traditioner og ritualer, som kendetegner et gymnasium. At vore elever var noget særligt, blev senere tydeligt i Danmarks Statistik, hvor vi i Lemvig havde landets bedste resultater sammen med Whiskybæltet omkring København:

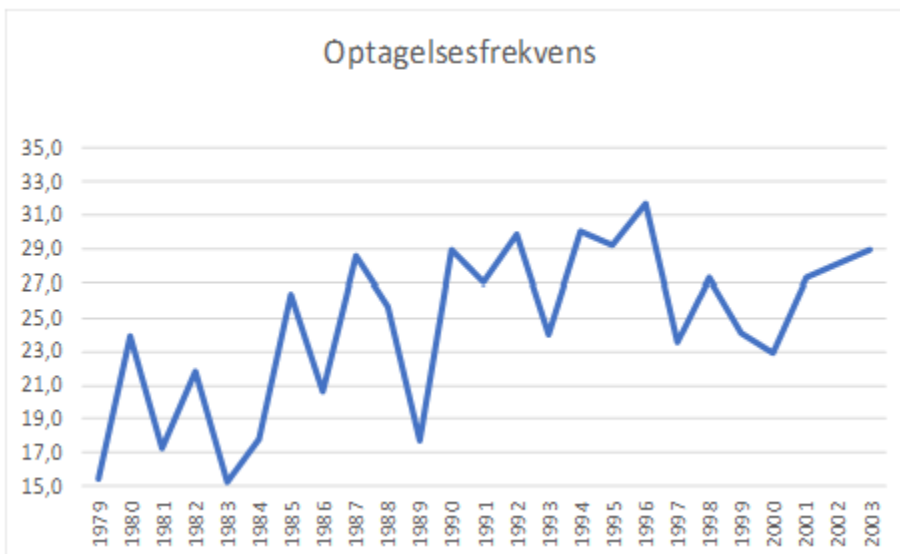
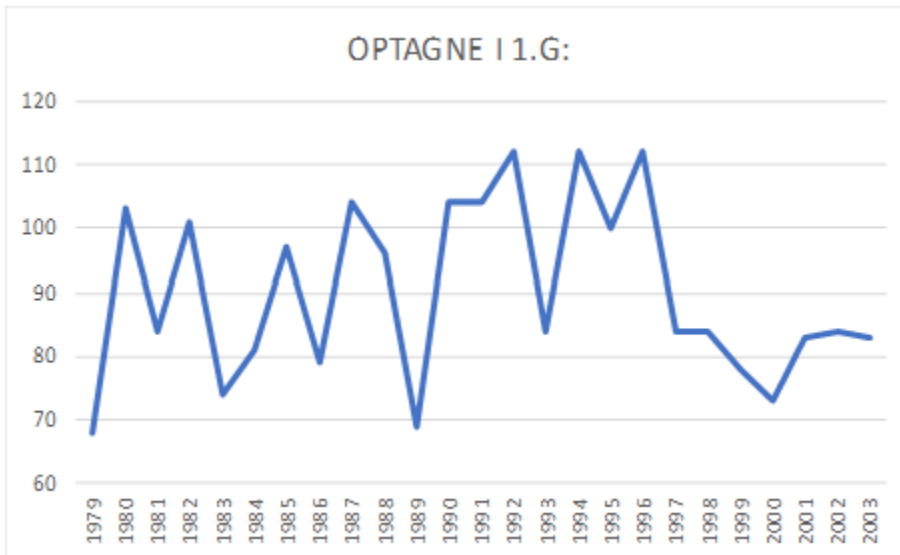
At vi havde særligt gode elever, bliver man også bekræftet i ved at gennemlæse de mange skoleblade, som eleverne udgav. Det kunne være spændende, om en ph.d.-afhandling kunne studere, hvad der senere hændte de første ti årgange fra Lemvig Gymnasium. I et forskningsprojekt af Aase Bitsch Ebbensgaard om udkantsunge bliver en Harboøre-pige spurgt om, hvor hun mon ville være om 10 år. Og svaret lød prompte: „Enten Harboøre eller New York”.

Ringkjøbing Amts skole- og kulturudvalg med sine embedsmænd var motoren i opbygningen. Der var en vestjysk ledelsesstil præget af, at alle blev opfattet som ledere med ansvar. Sådan regerer man på vestjysk. Her er vi alle høvdinge.

Som et kuriosum, man nok vil finde utænkeligt nu 40 år efter, kan jeg nævne, at rektormøderne i amtet med politikerne og embedsmændene var hyggelige højtider. Dagsordenen havde vi fået tilsendt med posten lang tid inden. Før mødet startede, skulle vi imidlertid have en Gl. Dansk. Derefter gik tobakken rundt til hyggelig snak, og lige før første punkt på dagsordenen skulle vi have en til det andet ben. Alle dagsordener og referater findes i Lemvig Gymnasiums arkiv, der i det hele taget er en guldgrube til studium af Danmark i tiden efter, at 68-bevægelsen havde sat frugter overalt. F. eks. gav lærerrådsbekendtgørelsen egentlig magt og ansvar til lærerrådet.

Det var en god tid.

ELEV TAL

De første 10 års sejlads for Lemvig Gymnasium var i farligt farvand, hvilket kan ses af kurverne over elevoptag. Ikke mange troede på Lemvig Gymnasiums overlevelse. Et spændingspunkt hver år var meldingerne fra folke- og efterskoler om kommende elevtal. Konkurrencen mellem Handelsskolen og gymnasiet var stor og til tider hård, og der blev lagt kreative kræfter i de orienterende møder for kommende elever. Skulle man, idet jeg bruger de nye betegnelser, vælge HHX, STX eller HF?

Den store 10-årsfest var da også centreret om skolekomedien „Odysseus' rejse”. Formanden for amtets kulturudvalg gav os et godt råd: Ligesom Odysseus spidsede bjælken for at spidde kyklopens øje, skulle vi spidse pennen og ihærdigt gøre opmærksom på os selv. Det gjorde vi så.

Et helt særligt og spændende arbejde var opbygning af skolens forlag. Primus motor var den altid hjælpsomme og kyndige Lars Olsson, og første bind blev udformet af Claus Engstrøm. Det er nu blevet til følgende værker:

1. H.C. Andersen: *En Historie fra Klitterne*
2. Lars Ebbensgaard: *Thøger Larsen*
3. Tyge Brahe: *Den nye stjerne* (1572) oversat af Thøger Larsen og Otto Gelsted
4. Friedrich Schlegel: *Lucinde* (1799)
5. Lars Ebbensgaard: *Skulpturer i det vestjyske landskab*
6. Einar Már Guðmundsson: *Betragtninger over fortællekunsten*
7. Johannes Møllehave: *Glæden ved at kunne vers udenad*
8. Jean-Pierre Mabire: *Nordiske navne i Normandiet*
9. Niels Jacobsen: *Klipfisk – historie og gastronomi*

Fra gymnasiet kunne vi se, at vi havde godt fat i lærernes egne børn. Men det kneb med det bredere optag, som var nødvendigt for den overlevelse, som amtet ønskede og havde forventet ved oprettelsen. En enkelt pudsig beretning skal med her. Vi kunne se, at optaget fra Thyborøn var meget lille, så jeg henvendte mig til skoleinspektøren og blev inviteret til kaffe med lærerne. Der var en meget gæstfri stemning. Mødet sluttede af med, at skolevejlederen sagde: „Ebbensgaard skal lige vide, at vore elever gerne vil på universitetet. Men de vil vente, til der kommer et universitet i Thyborøn.” Siden har jeg kæmpet for et universitet i Thyborøn. Desværre lykkedes min indsats for Fiskeriefterskolen ikke. Den ville ellers være en god ting for Thyborøn i dag. Men efterskolen blev før dens nedlæggelse brugt som springbræt til oprettelsen af Fiskeriskolen i Thyborøn (der var også en i Grenå), senere Danmarks Fiskeriskole, som stadig fungerer godt. Med udgangspunkt i Danmarks Fiskeriskole mener jeg, at man sagtens kan oprette forskningsfaciliteter fra et af vore universiteter. I øvrigt kom der efter mit besøg i Thyborøn en del elever herfra. Man havde set giraffen, og det beroligede.

Aarhus Universitet var stærkt involveret i egnen, idet universitetet ejede Cheminova, som gymnasiet fik et godt samarbejde med. Vore elever fik praktiske øvelser og undervisning i fabrikkens forskningsafdeling. Det var en meget fin ordning, og vi fik at vide, at da fabrikken var ejet af Aarhus Universitet, kunne den ikke nedlægges eller overtages af andre. Grundlæggeren, Gunnar Andreasen, havde med sin gave været snedig.

Men det holdt desværre ikke. Cheminova blev senere solgt, og forskningsafdelingen er flyttet til København. Af de 8,5 mia. kr., som universitetet fik ved salget, skulle noget gå til hjælp til oprensningen af den del af forureningen, som skyldtes Cheminova. At det ikke skete, og at forskningsafdelingen flyttede, har givet en stor frustration i området. Det gode samarbejde mellem Cheminovas nye ejere og Lemvig Gymnasium er heldigvis frugtbart fortsat

ELEVERNES ERFARING OG VIDEN.

Gymnasiet lagde i høj grad op til den almindelse, der suges ind ved bøger. Men den erfaring, vore elever havde hjemmefra gennem landbrug, fiskeri og butik, var på stærkt tilbagetog. Landbrug og fiskeri var underlagt kæmperationaliseringer og koncentreringer, hvilket jo også var grund til, at mødrene sendte deres børn til gymnasiet. Nu havde vi igen fået baroner og konger til lands og til vands. Stigningen i viden hos eleverne havde svært ved at hamle op med faldet i erfaring.

Derfor havde vi en forpligtelse til at få eleverne til at mærke fuglenes, fiskenes og træernes betydning: Hvor kommer vore råstoffer fra, og hvordan bliver de forarbejdet? Det kaldte vi udvidet almen dannelse.

Vi lod derfor introduktionsturen for vore 1.g'ere foregå i skoven med spændende poster. Vi tilbød landbrugsgrenen sammen med Kongensgaard Landbrugsskole, „Den blå Linje” sammen med Fiskeriforeningen og Fiskeriefterskolen i Thyborøn, samt udflytning af nogen kemiundervisning til Cheminova. Vi havde mange virksomhedsbesøg for både elever og lærere. Gennem årlige lærerudflugter lærte vi alle egnen nærmere at kende.

En stor erfaring til skolen blev samlet ved rektors deltagelse i arrangementerne på Tukakteatret og Tuskær samt Vestjyllands Højskole og Folkeuniversitetscenteret Skærum Mølle. Uden inspirationerne herfra til Lemvig Gymnasium var gymnasiet blevet en ganske anden skole.

Herudover deltog rektor i flere netværk, bl.a. :

Erfa-gruppen Skærum Mølle om dannelse sammen med rektorerne Finn Jorsal, Thisted, Henrik Sommer, Nr. Nissum Seminarium og Walter Dalland, Frederiksberg Gymnasium, tidligere formand for rektorforeningen.

Gruppe 2-samarbejdet med rektorerne fra Aabenraa, Rungsted, Høng, Flensborg og Allerød.

Endvidere var vi med til at oprette erfa-gruppen af offentlige ledere i Lemvig med

deltagelse af skovrideren, postmesteren, provsten, dommeren, rektor for Nr. Nissum Seminarium, forstanderen for Lemvig Handelsskole, sygehusdirektøren, distriktschefen for Søfartsstyrelsen, kystdirektøren, kommunaldirektøren og rektor for Lemvig Gymnasium. Vi stod til rådighed for egnen, og denne gruppe leverede flere bestyrelsesformænd til gymnasiet.

Elevernes deltagelse i de mange idrætsstævner og korarrangementer bidrog også til skolens erfaringer og liv.

Europas hovedstæder blev besøgt under klasserejserne, ja, en klasse nåede til beduinerne i Tunis.

Elevudvekslinger med andre gymnasier gav store oplevelser fra sig. Det store „Nordvesten“-projekt om udkantsstyrker med Tynset i Norge og Klaksvig på Færøerne inddrog hele Lemvig kommune, og en flot bog herom blev udgivet af initiativtageren, Michael Böss, og gav anledning til langvarigt sammenhold med rektorparret Ola og Unni-Lise Jonsmoen.

Længstvarende samarbejde var med Europaskolen Gymnasium Hamm i Hamborg, hvor vi under ledelse af rektor dr. Bernd Schmidt-Tiedemann deltog i EU's Comenius-program med rejser og udvekslinger mellem Polen, Holland, Tyskland og Danmark.

Mest spektakulært var udvekslingen med CityKids på Manhattan. Det var i FN's ungdomsår, 1985, hvor man ville lade to meget forskellige ungdomsgrupper møde hinanden. Det blev en klasse fra Lemvig Gymnasium og CityKids fra New York. CityKids-organisationen bestod af en skøn blanding af alle racer på Manhattan. Formålet var at give de unge en lederuddannelse, så de kunne støtte andre unge mod misbrug af enhver art. Initiativtageren var teaterlederen på grønlandsteatret i Fjaltring, Reidar Nilsson. Et højdepunkt var, da vore elever i Spanish Harlem på en skole, hvor der ikke tidligere havde været hvide, diskuterede samfund med eleverne der. Det blev en bevægende diskussion mellem den danske velfærdsstat og den amerikanske drøm.

I Danmark overtog CityKids undervisningen en dag på Lemvig Gymnasium med dans, teater, amerikansk historie og graffiti, hvor resultatet stadig kan ses i cykelkælderens. CityKids var rundt i hele Vestjylland, og festaftenen i Musikhuset, hvor borgmesteren var til stede, fik hele Lemvig til at koge.

CityKids kom med fiskekutter på havet, og på vejen hjem med VLTJ blev toget overfaldet i Vrist. Skurkene var skuespillerne på Tukakteatret udklædt som terrorister (OBS: 1985!), og Hjemmeværnet havde lagt røgbomber ud. For nogle var der den dag et skift i ansigtskulør fra sort til grøn af søsyge til gråhvid af rædsel. At man i Danmark kunne standse et tog for sjov, stod som et drømmeagtigt

højdepunkt. Det var grunden til i New Yorks undergrundsbane på vej til Twin Towers, hvor deres kontor lå, at latinoen José lige ville advare os om, at hvis vi blev overfaldet, ville det ikke være for sjov.

Et smukt højdepunkt for os i NY var sejladsen omkring Manhattan med Circle-Line, doneret os af "Tribute to the Danes" i taknemmelighed for Danmarks indsats for jøderne i 1943.

Et smukt resultat af udvekslingen er, at organisten i Vandborg nu har et vidunderligt mørkt barnebarn i New York.

En morsom og meget givende udveksling var slet ikke med udlandet, men med Rungsted i København. Her traf to helt forskellige egne af Danmark hinanden. Københavnerne var imponerede over vores fine bygning, og vi glemmer aldrig, at da vi under introduktionen ved ankomsten fortalte, at de skulle med til fest, udbrød en meget chik Rungstedpige forbavset: „Holder I også fest?” Og vi holdt en fest, de aldrig glemmer. Overskriften i Folkebladet var citat fra en Rungstedstudent: „Hvor er I fantastisk gode ved jeres skole”.

På hjemmefronten holdt vi mange oplysende foredrag. På fyret viste vi, hvorledes man kan gå på vandet eller måle lysets tøven. Her forklarer jeg Venus-passagen for byens borgere:

CHRISTINELYST

Men vi må tilbage til skolens start:

Endelig kom den forrygende start på Christinelystskolen, hvor ledelsen og lærerne var meget imødekommende og hjælpsomme. Det lærte vi meget af; det var jo vore læreres første møde med Lemvig. Vi fik en gang med fem lokaler: tre klasseværelser, et lærerværelse, der også fungerede som bogdepot og mødelokale, samt et mindre værelse til rektor og sekretær. Det passede os fortræffeligt, og hele Lemvig nød beroliget, at vi var så tilfredse.

Den 13. august 1979 var første skoledag efter en arbejdsom sommer. 68 forventningsfulde elever blev budt velkommen af lige så forventningsfulde lærere. De 400 ansøgere til lærerstillingerne var reduceret til 7 faste lærere, der næsten alle kom lige fra SU (Statens Uddannelsesstøtte) og pædagogikum. Dertil ansattes timelærere fra seminariet og Folkeskolen i musik, kemi og idræt. Stort set ingen af os havde erfaring i gymnasieleddelse.

På dette tidspunkt var SU også kommet til gymnasieelever. Den var afhængig af forældrenes indkomst. Så den tilfaldt kun blandt elever, hvis forældre havde store biler.

Gangen var fællesområde, hvor vi en gang om ugen havde morgensang og meddelelser. Lærerne akkompagnerede sangen på guitar. Ak, skønne tid, kommer du aldrig tilbage?

7 lærere og 68 elever var jo en passende størrelse til en hyttetur, og hele skolen tog 2 dage til Venø. Havnens fiskefabrikant, Jens Dahl, forærede os torsken, og lærerne stod for maden. Den tur lagde grunden til fremtiden. Ud over at lære hinanden at kende fik vi drøftet skolen og principperne for det nye byggeri, som eleverne jo skulle flytte ind i, når de blev 3.g'ere. Det er tydeligt, at den tur løste op for meget og satte gang i samarbejdet på skolen. Nu kunne der vælges repræsentanter til de forskellige udvalg m.m. Vi var sikre på, at vi senere ville tænke tilbage på denne tid som hyggelig, spændende, med frisk pionerånd. Lemvig Gymnasiums arkiv er fyldt med billeder fra dengang og med referater fra rektormøderne i amt og ministerium, alle møderne i skoleråd, lærerråd, fællesudvalg, elevråd, byggeudvalg samt avisudklip om undervisning i Lemvig fra Lemvig Folkeblad og andre aviser. Det arkiv er en guldgrube til dansk skolehistorie og Lemvigs historie. Den store orden, der altid var i vore papirer, skyldtes bestemt ikke hverken ledelsen eller lærerne, men vore højt kvalificerede og hjælpsomt styrende sekretærer: Karin, Metha og Jette. På lærersiden var pionererne Leif, Kurt D., Kurt M.P., Elly, Jean-Pierre, Per og Inger.

Vi udgav er årsskrift allerede i september 1979. Forsidens logo var tegnet af Ivar Gjørup, og vi fortæller hele egnen om deres gymnasium og om, at vi „nyder det fredelige og venskabelige forhold til den skole, hvor vi bor som gæster”. Senere logo var tegnet af Christel Bach og symboliserede Ringkjøbing Amt og de to kommuner Lemvig og Thyborøn-Harboøre. Endeligt logo blev fra 1984 de to kvier tegnet af Hans Morten.

Helt tilbage fra starten i 1979 stammer skolens tradition med, at juleafslutningen foregår i kirken. Og meget tidligt besluttede vores pedel Poul Erik og jeg os for at have kvier gående på marken omkring gymnasiet. For Poul Erik var alt muligt, og han var med til at grundlægge det gode samarbejde mellem lærere, pedeller og de vidunderlige rengøringsdamer. Og så var min far kreaturhandler.

I 1980 fik vi en gang mere på Christinelystskolen, hvor vi placerede vores første computer. Det var en Piccoline-computer, udviklet og produceret i Danmark af Regnecentralen. Den var man sikker på kun skulle bruges af matematik- og fysiklærere. Vi anede ikke, hvilket signal den sendte om fremtiden! Den lod vi matematikerne tage sig af, mens vi alle sniffede til spritduplikatoren, som blev drejet med håndkraft. Og bemærk vel: Eleverne blev dygtige!

Vi var vildt optaget af tre ting, som var på alles læber:

1. Indretningen af den nye bygning
2. Rektorbevillingen på 3 mio. kroner til indkøb af inventar
3. Den daglige omgangsforms betydning for et godt arbejdsklima.

Kunst var altid et tema på skolen. Det første fællesudvalg af elever og lærere besluttede således, at overskud fra drikkeautomaten skulle bruges til kunst; Lemvig Museum havde udlånt billeder til os fra det gamle Lemvig, og Malerpigerne fra Dybe Skole med Jonna Sejg i spidsen holdt løbende udstillinger for os.

Lemvig Kommune forærede os til den ny bygning en skulptur af Eigil Westergaard, der stadig står ved indgangen: Stenens Fugle. Det blev starten på en stor satsning på kunst, der kunne vække ånd og fantasi og skabe begejstring.

Og sådan kunne vi nu, august 1981, flytte ind i vores nye bygning på Romvej.

NY BYGNING

At komme ind i den nye bygning var et eventyr. Bygningen var ned i detaljen smuk. Den forekom uendelig stor. Børge Mogensen-sofaer på lærerværelset, de lækreste armaturer, bornholmske kummer, ovenlys i kaskader, planter og masser af lokaler, der skulle fyldes ud. Vi var alle imponerede, og det gjaldt også besøgende. Og investeringerne var fornuftige, for også nu, 40 år efter, står bygningen som ny. Eleverne har altid værnet om skolen, og det er en fryd at se, hvor fine ting der er tilgængelige uden at tage skade. Bygningens værdi var 44 mio. kr.

Arkitekterne bag byggeriet var Hempels tegnestue med arkitekt Finn Gammelgaard og ingeniør Winther Knudsen. Byggeprocessen var spændende, arkitekterne gjorde alt for at følge vore ønsker. Ministeriets byggeplaner tillod ikke en aula, men jeg fortalte, at hjertet i en skole er et sted, hvor alle kunne være sammen. Så fandt arkitekten de nødvendige kvadratmeter, og når man ikke måtte gå i højden, gravede vi ned. Derfor hedder fællesområdet „Hullet”. Det er et genialt rum, hyggeligt både når der er 20 personer, og når der er 650. Hver gang jeg er på skolen, beundrer jeg den store betonbjælke i loftet, som gør det muligt at undgå en søjle i rummet.

Der var to spændende indvielser af skolen, den officielle og elevernes. Den første var en stor fest med kantate (musik af Jørgen Plaetner) over Thøger Larsens tekster, „Se Solkuglen ruller nu Morgenen ind”, mandag den 26. april 1982, arrangeret af

lektor Claus Engstrøm. I vores nye hal deltog 800 i indvielsen, og en af sangene kom i højskolesangbogen.

Den anden indvielse var en uforglemmelig elevfest med GNAGS, arrangeret af eleverne og centreret om Ken Koustrup fra Harboøre, der nu, 40 år efter, er kommet tilbage og bestyrer Sneglehuset i Thyborøn med museum, is og kringle som i gamle dage. Om den fest blev der forhandlet meget. Det endte med, at den kun blev for skolens egne elever mod, at skolen gik ind og medfinansierede. Det fortælles, at rektor ved afslutningen stod forrest og råbte på ekstranummer. Jes Aagaard, ja hele daværende 3.y var aktive i dette mesterværk. Forhandlingspapirerne herom er bevaret.

Skolebladene, der også ses i arkivet, bærer navne som ØÆLKJ (man forstår først navnet, når man skriver det!), Hybris, Under Tiden og naturligvis Æ'VIS mm. Elevernes stolthed over deres skole og glæde ved lærerne skinner igennem sammen med deres kærlighed til gode vittigheder. En gennemlæsning af skolebladene viser tydeligt, at vi som lærere ofte underviser elever, der er langt dygtigere, end vi selv er. Man skal lære, så længe man har elever!

I et nummer beklagede eleverne sig over, at lærerne ville have det for sig selv på lærerværelset og ikke sidde ude blandt eleverne. Når lærerne nu var så røde og eleverne gerne ville være sammen med dem! Den sad!

Fællesarrangementerne, der var for alle på skolen, var i høj grad en del af undervisningen og bandt elever og lærere sammen. For at nævne nogle var det med Johannes Møllehave, Niels Viggo Bentzon, Inger Christensen, Jørgen Nash, Niels Hausgaard, Reidar Nilsson og Johnny Madsen samt mange minikoncerter med kendte kunstnere.

I forbindelse med mange tamilske flygtninge til Lemvig lavede vi et arrangement for hele byen med 400 deltagere.

Et særligt fællesarrangement var om forureningen fra Cheminova, hvis arbejdspladser var så vigtige for egnen. En såkaldt Cheminovagrube af unge studerende fra Aarhus Universitet var meget aktiv i bekæmpelsen af forureningen. Denne grube førte vi i 1983 i et fællesarrangement sammen med Cheminovas ledelse og eksperter fra amtet, som havde opsynet med fabrikkens udledninger. Det medførte et positivt samarbejde mellem Cheminova og Ringkjøbing Amt om at standse udledningen af skadelige stoffer. Senere var gymnasiet medvirkende til, at fisker Aage Hansen, Rav-Aage, af Hendes Majestæt Dronningen fik tildelt ordenen som ridder af Dannebrog – og senere til, at Thise Mejeri lavede en miljøpris med

navnet „RavAage-prisen”. Dannebrogordenen var her på egnen ellers mest givet til redningsfolk. Men Rav-Aage var også en redningsmand.

I Lemvig kommune var der gang i den. Med udgangspunkt i Nr. Nissum Seminarium, Lemvig Museum og Lemvig Bibliotek var der lavet Folkeuniversitet, Lemvig Handelsskole udvidede for 3 mio. i 1983, og der var fight mellem elevrådsformændene for gymnasiet og handelsskolen i Folkebladet, Kristian Jensen gav handelsskoleforstanderen et par større sko i forbindelse med mødelokaler for VU, Lemvig Museum fik lavet Danmarks første Planetsti, som virkelig er folkeoplysning og uundværlig i vores astronomiundervisning, og seminariet stod med Jan Michel i spidsen for det store såkaldte Lemvig-forsøg med telehuse og bredbånd og lagde derved grund for seminariets store satsning på netstuderende. Lemvig-forsøget fik statstilskud på 23 mio. kr.

La Porta og Musikhuset blev herlige musik- og mødesteder. Uden Café intet gymnasium! Foreningslivet strålede, og Lemvig Musikforening og Lemvig Musikskole gav store oplevelser. Amatørorkestret, symfoniorkestret og Lemvig Big Band hørte vi jævnligt, og det vrimlede med bands. Et par gymnasielærere satte gang i Lemvig Vinhandel. Gymnasieeleverne kunne følge flere studiekredse efter skoletid: astronomi, europæisk politik, bridge, billedkunst, russisk og meget andet.

VÆRDIER

Lemvig Gymnasiums sigtepunkter var tydelige. Vi ønskede

- at være i samspil med den egn, som skolen betjener, og have betydning for egnens udvikling
- at være et kulturcentrum for egnen
- at fortsætte de gode traditioner, som er opbygget, med mange arrangementer for elever og forældre
- at have gode internationale kontakter, som kan forberede eleverne på at skulle deltage i en verden under stærk forandring
- at være en god arbejdsplads, der kan tjene som eksempel for alle, der kommer på skolen
- at give forståelse for, at alt egentligt liv består i mødet.

Og nu slutter jeg disse udpluk af Lemvig Gymnasiums tidlige og rige historie af med den gentagne afslutning på mine dimissionstaler:

Der var engang en mand, der kom til en by for at bo der. Ved byporten sad en vismand. Og manden spurgte vismanden om, hvorledes den by var?

– Hvordan var den by, du kommer fra?

– Det var desværre en dårlig by, svarede manden.

– Det er også en dårlig by, du går ind i, svarede vismanden

Næste dag kom en anden mand til byen for at slå sig ned der. Også han så vismanden og spurgte om, hvorledes byen var?

– Hvordan er den by, du kommer fra, spurgte vismanden igen.

– Det var en dejlig by, svarede manden.

– Det er også en dejlig by, du går ind i.

I kommer fra noget godt, og derfor vil I også komme til noget godt!

Og med de ord dimitterer jeg jer som studenter fra Lemvig Gymnasium.

Vid, at det vil gå jer godt.

